

Formening navnlig komme af, at man i flere Tilfælde i egentlig Forstand kun havde een Instans. Som den ærede Ordfører har gjort Rede for, vil der, hvis Ændringsforslaget vedtages, være skabt Sikkerhed for, at der altid kommer til at foreligge en virkelig Vurdering af Ekspropriationskommissionen, som, hvis Lodsejeren ikke ønsker at tage imod den, kan appelleres til Taksationskommissionen, hvis Afgørelse saa er endelig. Der er altsaa, hvis dette Ændringsforslag vedtages, skabt Sikkerhed for, at der er to Instanser, uden at der derfor indføres en ny Overinstans.

Den ærede Ordfører var inde paa Ændringsforslagets Bestemmelse om, at de kommunedelegerede ved Ekspropriationsforretningen skal have Ret til at faa deres eventuelt fra Ekspropriationskommissionens andre Medlemmer afvigende Mening tilført Forhandlingsprotokollen. Jeg kan ganske tiltræde de Udtalelser, som den ærede Ordfører fremkom med. Jeg mener ogsaa, at det ikke er ganske rigtigt udtrykt, som det staar der, idet de kommunedelegerede fremdeles ikke vil være Medlemmer af Kommissionen, men delegerede til Kommissionen, hvilket ogsaa giver sig Udtryk deri, at de ikke har Stemmeret. Men uaftet de ikke har Stemmeret, er der her i Lovforslaget hjemlet dem Ret til at faa deres fra Kommissionens andre Medlemmers afvigende Mening tilført Protokollen og en Udskrift deraf tilsendt Lodsejerne, for at de kan faa klar Besked.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslaget om en ny Affattelse af Lovforslaget

vedtoges uden Afstemning.

Det saaledes ændrede Lovforslags Paragraffer og dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Derefter gik man til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov af 20. December 1924 om Omsætningsafgift af Motorkøretøjer.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2349; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 3133).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Maegaard): Som det fremgaar af Udvalgets Betænkning, er der et Flertal af Udvalgets Medlemmer, bestaaende af Repræsentanter for de tre Partier, som indstiller Lovforslaget til uforandret Vedtagelse. Derimod har et Mindretal, bestaaende af de socialdemokratiske Repræsentanter, dels fremsat en Udtalelse i Betænkningen, dels stillet Ændringsforslag til § 4. Men inden dette Mindretal gennem sin Ordfører har omtalt disse Spørgsmaal, finder jeg det ikke rigtigt at komme nærmere ind derpaa. Jeg skal paa Flertallets Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

H. P. Jensen: Som jeg allerede har berørt ved første Behandling, havde vi ønsket, at det Beløb, der her indkommer, blev fordelt mellem Kommunerne efter Reglerne i Loven af 15. Maj 1903, idet vi mener, at de nye Nedskaeringslove, der er vedtaget, lægger betydelige Byrder paa Kommunerne, og at der derfor var god Grund til, at vi søgte at lette Kommunerne disse Byrder saa meget som muligt. Dette Ønske er ogsaa fremsat indenfor Udvalget, og der har været stillet foreløbige Ændringsforslag derom, men det har ikke været muligt at opnaa noget andet Partis Tilslutning til dem. Som Følge deraf har vi ment, det var upraktisk at opretholde Ændringsforslaget derom og føre det frem til Afstemning her i Salen. Derimod har man ment, at den Skala, der findes i § 4 vedrørende Fordelingen, maaske kunde rettes, at der maaske kunde være Tilslutning til, at den blev rettet. Vi har derfor opretholdt dette Ændringsforslag.

I den første Betænkning, som blev omdelt, var der indløbet en Fejl. Jeg gør opmærksom paa, at denne Fejl ikke skyldtes Mindretallet, der ikke havde skrevet disse Tal, men udelukkende Bureauet. Det er imidlertid rettet og omtrykt, og det, der foreligger nu, gaar altsaa ud paa, at 5 pCt. rettes til $6\frac{1}{2}$, 1,5 til $1\frac{3}{4}$, 8 til 10, 42,5 til $41\frac{3}{4}$ og 43 til 40. Denne Fordelingsform er mere retfærdig end den foreslaaede. Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det høje Tings